

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXXI. Item eos qui in insulas erant relegati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

à nobis remedium postulabant. Proflus vero animam totam, & omne quod spiro; quicquid denique in intimis mentis recessibus volvitur, id summo Deo à me deberi firmissimè credo. Equidem probè scio, eos qui spem rerum caelestium rectè ac sincerè consecrati sunt, eamq; in Dei domicilio firmè & peculiariter collocaverunt, hominum benevolentia minimè indigere: quippe qui eo majoribus potiantur honoribus, quo se longius à mortalitatis vitiis ac sceleribus subdlexerunt. Nihilotamen minus acerbissimas necessitates ipsis ad tempus impositas, & cruciatus minimè convenientes, ab hominibus omni culpa ac reprehensione vacuis quam longissimè depellere, nostri officii esse ducō. Alioquin absurdissimum fuerit, eorum animi fortitudinem atque constantiam, dum illi quidem qui ob dei cultum ipsos persequi in animum induxerant regnarent, spectatam & cognitam fuisse: Dei autem famulo Imperium administrante, eorundem gloriam ad illustrius ac beatius fastigium non esse provecam.

CAPUT XXX.

Lex solvens ex silio & curia, & bonorum proscriptio.

OMnes igitur, seu qui patriam extraneo solo commutarunt; eo quod Dei cultum ac fidem cui se tota mente dicaverant, proderè noluisse, crudelibus iudicum sententiis quocumque tempore damnati: seu qui in album Curia relati sunt, cum antea non essent ex numero Curialium; nunc patriis fundis & consueto otio restituti, liberatori omnium Deo gratias referant. Quicumque item bonis spoliati sunt, & omnium facultatum multatione percussi, miseram hactenus vitam egerunt: & hi quoque pristinis domiciliis ac familiis & facultatibus restituti, Dei beneficentia læti perfruantur.

CAPUT XXXI.

Item eos qui in insulas erant relegati.

Sed & quotquot inviti in insulis detinentur, hujus provisionis beneficio frui præcipimus: ut qui hactenus montium asperitatibus, & circumfuso mari

Α πάντως ὃ καὶ ψυχὴν ὀλίω, καὶ πᾶν ὃ, πῶς ἀνέω, καὶ ὅλως εἰ τι τῆς διανοίας ἐν δόξατι φέροι, τὸ τοῦ μεγίστου Θεοῦ ὁφείλειται ἡμῖν, ἀσφαλῶς πεπείσθαι. οἷα μὲν αὖ ἀκρίβως, ὡς ἐδὲ τῆς παρ' ἀνθρώπων ἐκείνων χεῖρον ἀν' οἱ τὴν ἐξάνιον ὀρθῶς μελετῶντες ἐλπίδα, καὶ ταύτην ἐξαίρετον τε καὶ βασιλῖδα ἀσφαλῶς ἐπὶ τῶν θεῶν καθύπευκτον νοιτόπων, τοσάτω τε ἡμῖν διπλαῖοντες μεζόνων, ὅσα πᾶς σφᾶς αὐτὲς τῶν γυναικῶν ἰωμάτων τε καὶ δεινῶν ἐχώρουν. τὰς αἰνέσεις ὁμῶς τὰς πρὸς καίρεν ἐπένεχθείσας ἀνέκτας ἐπροσηκείας βασιάνες, δὸς τῶν αἰπῶν ἐδ' ὑπευδυνῶν, καὶ ὡς πόρρωτα ἀνείργειν ἡμᾶς οἰομαι προσήκειν ἢ ἡμῶν ἀτοπώτατον, ὑπὸ μὲν τοῖς διωξάμεσιν ἀνθρώποις προθυμῆσει τ' πρὸς τὸ θεῖον ἕνεκα περίας, τὸ κατερεχθὲν καὶ σερρόν τ' ὑλγῆς αὐτῶν ἰκανῶς διαγνωθῆναι. ὑπὸ δ' ἡμῶν τερατοῦς Θεοῦ, μὴ ὅσα εἰς λαμπρότερον πᾶσι μακαρισότερον τὴν δόξαν αὐτὸν ἀρθῆναι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

Νόμος ἀπολύων ἐξορίσιν καὶ θανάτῳ.

Α Παντες τοίνυν, εἴτε ἴνες μελετῶντες αὐτῆς ἐνεγκείας ἡλλάξαντο. ἢ μὴ τιμῶσιν τὸ θεῖον παρῆδον ἡμῶν ἐπὶ τῆς ὁλῆς ψυχῆς, σφᾶς αὐτὲς κατήρωςαν, καὶ σεσιδικῶν ἀπηνέσιν ὑποβλήντες, καὶ ἐτυχόν ἕκαστοι χρόνους, εἴτε ἴνες βελδύμενοι καὶ κηλημῆθησαν καὶ ἀλόγοις, τὸν τεταπνότερον δεξιμόν ἐπληρύντες, ἔτοι χρωματοῖς πατρώοις ἀποκαταστήσας, καὶ ἡλικίᾳ τῇ ἐνῆθει, τῶ πάντων ἐλδοθεσῶν Θεῷ ταχέως εὐφροσύνης εἴτε ἴνες τῶν ὄντων ἐσερῶνται καὶ πάσης τ' ὑπαρχούσης ἐσίας ἀποβόλῃ καὶ ταπνηθέντες, καὶ ἡφέςατον εἰς δεξιὰς ἐπὶ βίον οἰκήσας, καὶ ἐτοιμαῖς δεχαίαις καὶ ἡμετέροις καὶ πατρώοις ἀποδοθέντες, τ' ὅσα ἐκρεῖται εὐπορίας χαίροντες διπλαῖοιεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΑ.

Τὰς ἐν νόμοις ἐμείας.

ΟΥ μὲν ἀλλὰ καὶ ὅσας ἐβελδύμενοι καὶ κατέχουσι τῆς προσηκείας ταύτης διπλαῖα πρὸς ἀπολαύμεν. ὅπως οἱ μέγιστοι

ἐν τῇ δουλείᾳ καὶ ἀφ' ἑρῆς τῶν ἀνελκυσ-
σάντων θάλασση τῆς σκυθρωπῆς καὶ ἀπανθρώ-
πῃ ἐρημίας ἐλευθερωθέντες, τοῖς φιλτατοῖς
σφάσιν αὐτὰς δόποδ' αἶν, τὸν ἐν κλειῶν πόθον πλη-
ρῶσαι, οὔτε πενήθειαν ἐπὶ πολὺν χρόνον ζῶν
μὴ τῶν δόποτε παῖς ῥύπτα διήγον, οἷον ἀε-
παῖμα πτωχὸν ἐκάνοδον ποιεῖσάμενοι, καὶ τῶν
φροντίζων εἰς τὸ λοιπὸν ἀπληθαλμένοι, μὴ μὲν
φύλαξαι ἡμῖν βίωσιν. καὶ φόβος γὰρ ἡμῖν
βίωσι, οἱ θεοὶ δ' ἐραπονοῖες εἶναι αὐτῶν μέντε καὶ
πυρρὸν καὶ εἰς ἀκόλῳ ἐλθεῖν μονον εἴη τῶν ἀ-
τοπαίων, μή τι καὶ πτερόσαι. οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ
καὶ αμαρτίας διορθῶν πεφύκαμεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΒ.

Τὸ ἐν μεταλλοῖς καὶ δημοσίοις ἀτιμίας δέντας.

Οἱ μὲν οὖν ἡ μοχθηραῖς μεταλλείαις
ἐμπονεῖν κατεγνώστησαν, ἡ τὰς αὐτὰς
τοῖς δημοσίοις ἐργοῖς ὑπερστίας πληρῶν. τῶν
δαρκῶν μόχθων τὴν γλυκίαν χολὴν ἀμει-
ψάμενοι, καὶ φότερον καὶ τῶν μετ' ὀξείας ἡδὴ
βίωτων βίον, τὰς ἀμετέρας τῶν πόνων ἀνδρίας
εἰς πρᾶξιν ἀνεσιν καλυψάντες, εἰ καὶ τὸ κοι-
νὸν παρρησίαν δόποτε σόντες ὑπάρχουσιν ἴνες
δυσυχῶσαι ἀτιμίαν, μετ' ἐν φρεσὶν τῆς
αὐτοῦ κακίας, οἷον δόποδ' ἡμῖα τῶν χρόνων
ἐμῶν τὴν προτέραν εὐχίαν ἀναλαβόντες,
ἐπὶ τὰς αὐτῶν ἐπειγέσθωσαν πατρίδας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΓ.

Περί ἐμολογητῶν στρατιωμάτων.

Οἱ μὲν ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀξείαις αἰσῶσι μὲν ἐπὶ
σεβαστικαῖς ἀξίαις ποτὲ, τῶν δ' ἐπὶ
τὴν ἀπὸ τῆς καὶ ἀδίκου ἀφ' ἑρῆς ἐκπεσ-
σάντων τὸ γνώσκεν τὸ κρεῖττον ὁμολογῶντες,
πρὸς τὴν ἡμῶν εὐχίαν, αἰρετὸν ἐς τὸ πρὸς
βέλυσιν, ἡ τὰ σεβαστικὰ ἐργάσαντες ἐφ' ἧς
ἦσαν ἐν ἡμῶν μένειν. ἡ μὲν ἀφ' ἐσέως ἐν π-
μα ἐλευθερίαν ἀγαθὴν χολὴν πρέπον γὰρ εἴη
καὶ ἀκόλῳ, τὸν τοσαύτῳ μεγαλοψυχίαν καὶ
καρτερίαν πρὸς τὰς ἐπενεχθέντας κινδύνους
ἐπὶ δ' ἐξ ἀμύμων, καὶ χολῆς εἰς βέλῳ καὶ ἡμῶν
πρὸς τὴν αἰεσίαν δόποδ' αἶν.

A conclusi fuerunt, tristi tandem & inhu-
mana solitudine liberati, seipsos pro-
pinquis & amicis restituant, eorumque
vota ac desideria expleant. Et qui in
summa egestate ac squalore miserabili
diutissime vixerunt, reditu tanquam præ-
da quadam ipsis oblata potiti, curisque
in posterum absoluti, absque metu de-
gant nobiscum. Nam cum metum quem-
quam degere nobis regnantibus, qui
famulos Dei nos esse & gloriamur &
credimus; res est vel auditu ipso absur-
dissima; nedum ut credi possit. Quippe
B ita comparati sumus, ut aliena delicta
emendemus.

CAPUT XXXII.

Item eos qui ad metalla & ad publica opera igno-
miniose damnati fuerant.

Quicumque etiam aut ad laborio-
sum opus metallorum, aut ad pu-
blicorum operum ministeria damnati
sunt, hi continuis laboribus cum dulci
otio commutatis, leviolem deinceps &
C immoderati laboris molestias molli ac
placida quiete concludant. Et tametsi
nonnulli eorum communi libertate ex-
ciderint, & infamia notati sint; pristi-
nam dignitatem velut diuturna pere-
grinatione ab ipsis sequestratam, eo
quo decet gaudio recuperantes, in suam
patriam redire festinent.

CAPUT XXXIII.

De Confessoribus qui militaverant.

Illis præterea qui militari dignitate
olim decorati, crudeli quodam atque
D iniquo prætextu eâ exciderunt; ideo
scilicet quod cultum Dei profitentes,
dignitati suæ anteponebant; liberum sit
eligere utrum malint; an militiam repe-
tentes in eodem in quo prius fuerant
statu permanere; an cum honesta mis-
sione libere agere. Equum enim & ra-
tioni consentaneum fuerit, ut is qui in
tormentis quæ ipsi illata sunt perferen-
dis, tantam animi magnitudinem &
constantiam declaravit, vel otio vel di-
gnitate pro arbitratu suo potiat.